

УДК 35.088.6:352

A. В. Сороченко,
*кандидат юридичних наук, доцент кафедри
публічного управління та публічної служби,
Національна академія державного управління
при Президентіві України*

ЮРИДИЧНЕ РЕГУЛЮВАННЯ ВІДНОСИН У СФЕРІ УПРАВЛІННЯ ПРОЕКТАМИ ПУБЛІЧНО- ПРИВАТНОГО ПАРТНЕРСТВА У СВІТІ

У статті досліджено моделі управління проектами публічно-приватного партнерства в Україні та у світі, а також визначено шляхи вирішення законодавчих проблем, що виникають у процесі такого управління. Обґрунтовано необхідність розробки та прийняття кодифікованого нормативно-правового акта – Кодексу України у сфері відносин публічно-приватного партнерства (ППП) та запропоновано Примірну структуру такого Кодексу. Проаналізовано міжнародну практику реалізації проектів ППП та доведено необхідність імплементації передового світового досвіду у цій сфері.

Ключові слова: публічно-приватне партнерство, стратегічні проекти, модель, менеджмент.

A. V. Sorochenko,
*Candidate of Science of Law (Corporate Law),
the senior lecturer of Public Management
and Public Service Department, National Academy
for Public Administration under the President of Ukraine*

LEGAL REGULATION OF PPP PROJECTS MANAGEMENT: WORLD EXPERIENCE

This article is devoted to the researching of PPP's projects management models (world experience) and development of ways concerning settlement of management's legislative problems. The necessity of the development and adoption of the special codified Law – the Code of PPP relations is substantiated, also the Typical structure of this Code is proposed. An international practice of

© Сороченко А. В., 2018

PPP projects realization is analyzed and the necessity of the advanced world experience's implementation in the field of PPP is proved.

Key words: public-private partnership, strategic projects, model, research and development, management.

Постановка проблеми в загальному вигляді та її зв'язок з важливими науковими та практичними завданнями. Співпраця є обов'язковою ознакою життя в суспільстві [1]. Вона характерна і для сучасної сфери господарювання, якій притаманні різні варіанти поєднання публічних та приватних інтересів. Крім того, саме співпраця носіїв публічних та приватних інтересів дає змогу досить оптимально врахувати ці категорії інтересів з метою забезпечення ефективності та соціального спрямування ринкової економіки як однієї з її основних конституційних засад [2].

За дотримання певних умов така співпраця може характеризуватися наявністю ознак спільної реалізації проекту публічно-приватного партнерства (ППП), який може мати різні моделі, напрями, сфери застосування і т.ін.

Аналіз останніх публікацій за проблематикою та визначення невирішених раніше частин загальної проблеми. Публічне управління (в широкому розумінні) державно-приватним партнерством з боку держави проявляється передусім у належному нормативно-правовому регулюванні відносин, що складаються при використанні такої форми співпраці держави, АРК, органів місцевого самоврядування і приватного бізнесу.

27 червня 2014 р. було проведено саміт країн-членів ЄС у Брюсселі, підписано економічну частину Угоди про асоціацію між Україною та ЄС, що передбачала створення поглибленої і всеосяжної зони вільної торгівлі, спрощення візового режиму (політична частина зазначеної Угоди була підписана 21 березня 2014 р.). З огляду на це особливого значення набуває проблема приведення у відповідність з вимогами ЄС чинного законодавства України.

Слід зазначити, що чинний Закон України "Про державно-приватне партнерство" [3], на наш погляд, містить низку недоліків, які вимагають суттєвого доопрацювання:

1) не визначено поняття та ключові ознаки проекту ППП, що відрізнятиме його від традиційних конкурентних і неконку-

рентних процедур публічних закупівель, передбачених законодавством [4];

2) не визначено особливостей реалізації проекту ППП (у тому числі специфіки вибору приватного партнера) залежно від напряму ППП – концесія, публічні закупівлі, угоди про розподіл продукції, оренда державного/комунального майна, приватизація/корпоратизація/комерціалізація стратегічних державних підприємств (проте об'єктами ППП не можуть бути ті з них, щодо яких прийнято рішення про приватизацію);

3) не визначено специфіки взаємодії між публічним та приватним сектором залежно від сфери застосування ППП (розбудова соціальної інфраструктури (школи, лікарні, дитячі садки), житлово-комунальне господарство, громадський транспорт, туристична, спортивна галузі тощо);

4) у край поперехово визначено можливість застосування партнерами корпоративної/інституційної форми ППП, неналежним є правове регулювання взаємодії між партнерами при використанні такої форми;

5) відсутня чітка структура системи органів, які наділені відповідними повноваженнями у сфері ППП, а отже, положення щодо основних засад їх співпраці з уповноваженим органом з питань ППП (на сьогодні таким органом є Мінекономрозвитку України [22]).

Водночас пошук шляхів вирішення проблем реалізації проєктів ППП в Україні потребує звернення до наукових здобутків як вітчизняних (О.М.Вінник, О.Е.Сімсон та ін.), так і зарубіжних учених (М.Геддс, Х. ван Хам, Д. д'Уг де ла Кюль, А.Регінато, В.Варнавський, Ф.Хізер, Б.Чарлі, В.Хайме та ін.).

Викладене вище зумовлює необхідність розробки і прийняття кодифікованого нормативно-правового акта – Кодексу України у сфері відносин публічно-приватного партнерства.

Формулювання цілей (мети) статті. Метою статті є ґрунтовне дослідження зарубіжного досвіду реалізації моделей ППП, виокремлення найбільш актуальних проблем управління проєктами ППП відповідно до існуючих моделей (у рамках широкого розуміння публічного управління) та напрацювання шляхів вирішення цих проблем.

Виклад основного матеріалу дослідження з повним обґрунтуванням отриманих наукових результатів. Зарубіжний досвід реалізації моделей ППП вивчатимемо на прикладі таких країн, як Австрія, Австралія, Бельгія, Аргентина та Мексика.

Досвід управління проектами **Австрії** [5, с. 6–7] ППП включає такі моделі: 1) *модель управління інфраструктурним об'єктом*, при якій компанією – приватним партнером здійснюється управління та менеджмент інфраструктурного об'єкта від імені публічного партнера, право власності на об'єкт у цьому разі належить публічному партнеру, водночас на останнього покладено ризики щодо реалізації проекту; 2) *модель розвитку та управління об'єктом*, відповідно до якої зобов'язання щодо проектування, будівництва, фінансування та експлуатації інфраструктурного об'єкта виконує приватний партнер згідно з умовами укладеного договору. Така модель передбачає більш широке коло обов'язків, які може виконувати приватний партнер, порівняно з попередньою моделлю; 3) *модель ліцензування* (у сфері комунальних послуг), згідно з якою публічний партнер надає компанії з боку приватного сектору ліцензію на здійснення будівництва інфраструктурного об'єкта, а приватний партнер зобов'язаний здійснити необхідне фінансове забезпечення проекту у вигляді позик публічному партнеру. При цьому після закінчення будівництва проект переходить у власність держави, а приватний партнер отримує грошове відшкодування понесених інвестиційних витрат незалежно від факту використання інфраструктурного об'єкта; 4) *модель співробітництва*, яка передбачає створення публічним і приватним партнером (партнерами) спільного підприємства (господарської організації корпоративного типу), яке є відповідальним за фінансування, будівництво та експлуатацію інфраструктурного об'єкта, причому управління та менеджмент (керівництво) цим підприємством здійснюються обома партнерами спільно на рівних умовах (“управління справами”). Головною відмінністю цієї моделі є те, що публічний партнер зберігає повноваження, які дають змогу справляти безпосередній вплив на всіх стадіях реалізації проекту з використанням досвіду та компетенції, а також капіталів приватного сектору (control functions).

При цьому публічний сектор у більшості випадків реалізації проектів ППП представлений органами місцевого самовря-

дування [6, с. 18]. Крім того, у процесі реалізації проектів ППП в Австрії передбачено також наявність спеціальних суб'єктів публічного сектору, таких, зокрема як Акціонерне товариство з фінансування швидкісних автострад і шосе (АТ ФШАШ), яке є державною корпорацією (державною холдинговою компанією), що забезпечує проектування, фінансування, будівництво, утримання і технічне забезпечення швидкісних автострад, а також стягнення зборів за користування ними. Одним із найбільших проектів, у якому публічний сектор був представлений АТ ФШАШ (строк виконання – до 2010 р.), було будівництво шосе “Ostregion Package” навколо Відня в північному напрямку до кордону з Чеською Республікою [7, с. 5].

Спеціальні суб'єкти ППП з боку приватного сектору передбачені і законодавством **Австралії**. У більшості випадків реалізації інфраструктурних проектів ППП приватним партнером виступає консорціум, головним учасником якого є спеціалізована компанія. Остання бере на себе зобов'язання щодо здійснення проектування та будівництва об'єкта нової інфраструктури і/або бере існуючі активи в довгострокову оренду, або вступає в концесійні правовідносини щодо відповідних активів, а також укладає довгострокові контракти на експлуатацію та управління інфраструктурними об'єктами. Відмінною рисою ППП у цьому разі є можливість активного залучення приватного капіталу [8, с. 8], при цьому 10% фонду австралійської інфраструктури створено на засадах ППП [9].

Крім того, загальною особливістю всіх проектів ППП є укладення угоди, відповідно до якої приватний консорціум укладає контракт з державним органом з метою фінансування, проектування та будівництва (або будь-якого іншого покращання) об'єкта у визначені строки та з фіксованою вартістю. Грошове відшкодування з боку публічного сектору відбувається лише тоді, коли послуги належної якості надані і відповідний об'єкт готовий до експлуатації [10, с. 252–253]. При цьому законодавством Австралії передбачена можливість створення так званих “альянсів”, тобто угод між приватним сектором і державними бізнес-одинацями, які включають положення про розподіл ризиків і доходів) [11, с. 15].

У **Бельгії** [12, с. 8–9; 13; 14, с. 196–197] урегульовані законодавством та активно застосовуються 2 способи управління й реалізації проекту ППП:

- 1) договірний спосіб: договори, що підпадають/не підпадають під дію законодавства у сфері публічних закупівель;
- 2) створення спільного підприємства (спільної юридичної особи).

Крім того, стосовно правової форми контракту ППП у Бельгії, то згідно із Цивільним кодексом використовуються такі його види:

- 1) контракт на розвиток (*contrat de promotion*), основна сфера застосування – будівництво соціально необхідних об'єктів (*facilities construction*);
- 2) концесія на громадські роботи (*concession de travaux publics*).

Водночас законодавство Бельгії допускає створення так званих компаній спеціального призначення для виконання зобов'язань за договором ППП та з реалізації проекту. До вказаних компаній відносять ті, статутний капітал яких становлять активи спільно публічного і приватного партнера (партнерів), і які створені відповідно до федерального законодавства про державні підприємства (Федеральний закон Бельгії від 2 квітня 1962 р.) [15, с. 12].

Аналогічний досвід передбачено законодавством **Аргентини** (Декрет № 967/2005 від 16 серпня 2005 р.) [16]. Згідно зі ст. 4 дод. 1 до вказаного Декрету відповідні державні корпорації (державні холдингові компанії) ППП мають бути організовані у формі акціонерних товариств, трастів або в будь-якій іншій формі, яка буде найбільш ефективною в кожному конкретному випадку. Водночас не виключено, що проект ППП може бути реалізовано в рамках концесійних договорів на виконання громадських робіт, надання публічних послуг, а також концесійних договорів чи дозволів на користування державною власністю (договори поставки) [17, с. 167–181, 170–173]. При цьому пропозиції щодо проектів ППП, які подаються до Комісії з оцінки та розвитку ППП, мають включати таку інформацію: 1) короткий опис суті проекту; 2) технічні, економічні та фінансові умови; 3) очікувана сума інвестицій; 4) правова форма, яка буде прийнята для управління та реалізації проекту ППП, із зазначенням ступеня участі федерального уряду; 5) опис вкладів до статутного капіталу публічного та приватного секторів (у разі використання корпоративної форми ППП); експертиза (оцінка) проекту [16].

Показовим є досвід **Мексика** у сфері ППП. Відповідно до Федерального закону Мексики “Про державно-приватне партнерство” від 15 січня 2012 р. [18] проектом ППП є довгострокові договірні відносини між органами публічного сектору та організаціями приватного сектору, що виникають за будь-якої схеми створення для надання інфраструктурних послуг населенню або кінцевим користувачам за умови, що повне або часткове залучення приватного сектора в проекті спрямоване на підвищення суспільного добробуту і рівня інвестиційного потенціалу країни. Проект ППП повинен бути економічно доцільним (для цілей, зазначених цим законом) та мати фінансову перевагу порівняно з іншими формами фінансування (ст. 2).

Згідно зі ст. 3 вказаного закону як проект ППП може бути реалізована будь-яка схема партнерства для розробки і запуску продуктивних інвестиційних проектів, прикладних досліджень і/або технологічних інновацій. В останньому випадку агентства змагатимуться на рівних умовах для розвитку проектів із закладами вищої освіти, науковими установами й технологічними організаціями країни.

При цьому закон штату Наяріт “Про ППП” визначає ППП як форму довгострокових інвестицій, що передбачає покладання технологічного забезпечення, реальних ризиків і зобов’язань із залучення коштів переважно на приватний сектор. Для реалізації проекту ППП і співробітництва у сфері надання комунальних послуг та розвитку ефективної інфраструктури приватні партнери мають право об’єднуватися в банки розвитку або агентства з взаємодопомоги (ст. 2 закону) [19].

До схем ППП у галузі науки і техніки застосовуються керівні принципи підтримки наукових досліджень, технологічного розвитку та інновацій відповідно до Федерального закону Мексики “Про науку і техніку”. В цьому разі вимагається додаткове затвердження проекту Науково-технічним консультативним форумом відповідно до останнього Закону. Для аналізу і затвердження Науково-технічним консультативним форумом вказані проекти повинні відповідати керівним принципам підтримки наукових досліджень, технологічного розвитку та інновацій згідно з чинним законодавством Мексики [18].

У мексиканському штаті Північна Нижня Каліфорнія діє власний Закон “Про проекти державно-приватного партнерства” від 15 жовтня 2009 р. [20]. Його основною метою є встановлення основ правового регулювання взаємодії приватного сектору з державним для проектування, фінансування, будівництва, технічного оснащення та експлуатації об’єктів державної і приватної інфраструктури за допомогою методів, розподілу ризиків та інвестування переважно за рахунок приватного сектору, але виключно за умови, що таке партнерство відкриває можливість для досягнення цілей, поставлених перед органами державної влади штату та органами місцевого самоврядування (це, крім того, сприяє створенню нових робочих місць). Публічне управління в процесі реалізації проектів ППП має такі складові, як планування, контроль, регулювання, втручання і нагляд з боку органів виконавчої влади штату або органів місцевого самоврядування в межах їх компетенції. Характерною особливістю проектів ППП є те, що всі вони в будь-якому разі мають відповідати планам з розвитку. У разі участі в проектах ППП завжди необхідно враховувати, що діяльність інвесторів залежить від публічного інтересу. Це означає, що створення і розвиток об’єктів інфраструктури або надання державних послуг завжди є предметом такого роду угод. Договірні сторони при здійсненні проектів у рамках ППП повинні вживати всіх необхідних заходів щодо забезпечення безперервності надання послуг.

Висновки і перспективи подальших досліджень. З урахуванням викладеного одним із найбільш важливих факторів (складових) публічного управління (в широкому розумінні) [21, с. 129] проектами ППП є саме нормативно-правове регулювання відносин, що складаються при використанні такої форми співробітництва між суб’єктами публічного і приватного секторів.

При цьому з огляду на поліморфність (множинність) форм та моделей ППП правові основи відносин у сфері такого співробітництва мають бути закріплені в кодифікованому нормативно-правовому акті, а саме *Кодексі України у сфері відносин публічно-приватного партнерства (ППП)* із можливістю (в разі потреби) врегулювання відповідних відносин також іншими законодавчими актами (не випадково відповідно до ст. 9 Федерального закону Мексики “Про державно-приватне партнерство” [18] за відсутнос-

ті конкретних положень цього закону, до відносин ППП застосовуються такі нормативно-правові акти: Федеральний Комерційний кодекс, Федеральний Цивільний кодекс, Федеральний закон “Про адміністративну процедуру” та Федеральний Цивільний Процесуальний кодекс).

Виходячи з викладеного Кодекс України у сфері відносин публічно-приватного партнерства (ППП) має містити положення:

1) щодо єдиної процедури вибору приватного партнера незалежно від напряму ППП (концесії [23], угоди про розподіл продукції [24], оренда державного/комунального майна [25] тощо); при цьому зарубіжні дослідники слушно звертають увагу на відсутність загальноєвропейської моделі реалізації тих чи інших проєктів ППП [26, с. 397–398];

2) про право власності на об’єкт ППП: таке право залишається у публічного партнера (партнерів) до закінчення строку реалізації проєкту, що дає змогу зберегти повноваження контролю і нагляду над належним виконанням своїх зобов’язань приватним партнером [21, с. 121];

3) щодо можливості використання в процесі управління та реалізації проєкту ППП спеціальних господарсько-управлінських технологій [27], таких, зокрема, як:

– заснування публічного/відкритого акціонерного товариства за участю публічного партнера та приватного партнера-інвестора;

– продаж приватному партнеру-інвестору частини акцій державної корпорації (державної холдингової компанії);

– викуп публічним партнером частини акцій товариства, створеного приватними особами, тобто створення компанії “спеціального призначення”. Зокрема, після перемоги в концесійному конкурсі (отримання концесії) концесіонер матиме право на заснування відповідної компанії зі статусом юридичної особи, яка діятиме з тими самими функціями і метою якої буде досягнення таких самих результатів. При цьому мають бути закріплені режим отримання міжнародних грантів або виплат такою компанією, правила відповідальності акціонерів-партнерів та акціонерів-інвесторів, взаємовідносини компанії з кредитними установами (зокрема, банками) [28, с. 10–12].

Зарубіжним прикладом “компанії спеціального призначення” є також Канадська королівська корпорація “Інфраструктура Онтаріо” [29], створена в 2005 р. з метою об’єднання можливостей публічного і приватного секторів для модернізації та збільшення кількості державних активів.

“Інфраструктура Онтаріо” складається з двох уже існуючих на момент її створення корпорацій: Стратегічного відділу з фінансування інфраструктури Онтаріо (OSIFA) та Корпорації Онтаріо щодо інфраструктурних проєктів. Стратегічний відділ з фінансування інфраструктури Онтаріо на сьогодні діє як підрозділ з кредитування.

“Інфраструктура Онтаріо” здійснює контроль за забезпеченням проведення закупівель у рамках проєктів і реалізацією самих проєктів, а також виступає як аналітичний центр щодо накопиченого досвіду в галузі управління інфраструктурними проєктами. Головною метою створення “Інфраструктури Онтаріо” було забезпечити виявлення потенційних ризиків у процесі реалізації великих інфраструктурних проєктів у провінції Онтаріо для їх передачі приватному сектору.

Особливістю цієї організації є те, що вона практично не здійснює самостійний пошук проєктів для реалізації. “Інфраструктура Онтаріо” подає звіти про свою діяльність Міністерству енергетики та інфраструктури Онтаріо. Фінансування діяльності корпорації щодо керівництва проєктами, реалізованими в рамках державно-приватних партнерств, здійснюється з окремих бюджетів проєктів, які, у свою чергу, формуються з коштів бюджетів відповідних міністерств. Різного роду адміністративні витрати виплачуються міністром енергетики та інфраструктури Онтаріо. Організація здійснює свою діяльність у двох напрямках: безпосередня реалізація проєктів і суміжні напрями, а також кредитування і надання послуг. При виборі виду фінансування проєкту, яке здійснюється державним або приватним сектором, ключову роль також відіграє те, в якому випадку співвідношення “ціна – якість” буде оптимальним [30, с. 10–11];

4) стосовно поняття та ознаки проєкту ППП, його видів (зокрема залежно від джерела отримання доходу приватним партнером: від кінцевих споживачів, від уряду, від уряду спільно з між-

народними фінансовими організаціями, фондами тощо), а також істотних умов такого проекту (із визначенням самого поняття “істотні умови проекту”), до яких у будь-якому разі має бути віднесено фінансовий баланс проекту, що має бути в публічному доступі (з метою забезпечення принципу транспарентності (прозорості)) [28, с. 10–12].

З урахуванням викладеного проект ППП – це особлива інвестиційна модель у рамках договірної або інституційної форми ППП, у разі використання якої суб’єкти (партнери) публічного та приватного секторів економіки поділяють між собою вартість, ризики та винагороду при наданні послуг публічної сфери кінцевим споживачам за найбільш економічно вигідним співвідношенням “ціна – якість” або при створенні господарських організацій корпоративного типу, спеціально уповноважених на реалізацію конкретного проекту ППП;

5) про підстави для дострокового розірвання договору ППП або припинення спільного підприємства, створеного виключно для реалізації проекту ППП [21, с. 127]. Дострокове розірвання договору можливе з вини як приватного партнера (невиконання/неналежне виконання договірних зобов’язань щодо проекту ППП, недосягнення запланованих соціально-економічних результатів ППП, визнання приватного партнера банкрутом тощо), так і публічного партнера (аналогічно до вищезазначених підстав або з метою дотримання публічних інтересів). В останньому випадку має бути визначено розмір відшкодування, який повинен отримати концесіонер у кожному конкретному випадку, включаючи раніше оцінені збитки та всі фактично понесені витрати;

6) щодо “права на втручання” в реалізацію та управління проектом ППП. Кодекс державних контрактів на виконання робіт, поставок та надання послуг (Італія) містить положення, згідно з яким кредитори (спонсори) проекту ППП можуть отримувати вигоду від такого проекту, це право базується на можливості активної участі в його реалізації з метою збереження проекту і захисту своїх інтересів [28, с. 10–12].

У разі припинення концесійного договору з вини концесіонера кредитори можуть уникнути припинення реалізації проекту шляхом призначення нової компанії для заміни концесіонера про-

тягом 90 днів після отримання письмового повідомлення про припинення вказаного договору від органу державної влади, який надає концесію. Орган державної влади, який надає концесію, зобов'язаний визнати подібну заміну в разі, якщо: 1) технічні і фінансові характеристики нової компанії еквівалентні характеристикам концесіонера на момент отримання концесії; 2) нова компанія зобов'язується виправити наслідки дій концесіонера, які спричинили таку заміну протягом 90 днів з моменту її призначення [28, с. 10–12].

Вважаємо, що подібні положення варто імплементувати і до Кодексу України у сфері відносин публічно-приватного партнерства (ППП);

7) про введення до законодавства України поняття “приватна фінансова ініціатива”, яка передбачатиме отримання приватним партнером доходу від реалізації проекту PPP не лише від кінцевих споживачів та користувачів, а й безпосередньо від органів державної (виконавчої) влади на комерційній основі, фактично в обмін на приватні фінансові інвестиції. Це також дасть змогу об'єднати різні етапи проекту в одному договорі: проектування, будівництва, фінансування, експлуатації і технічного обслуговування об'єкта [31, с. 135];

8) щодо особливостей реалізації інноваційних науково-технологічних проектів PPP, проведення нових наукових досліджень, у тому числі з використанням так званої “моделі потрійної спіралі” [32, с. 313–319] (ця тема потребує окремого, більш докладного дослідження);

9) стосовно створення єдиного уповноваженого органу у сфері відносин PPP із можливістю делегувати повноваження щодо реалізації проекту PPP іншим суб'єктам публічного сектору за принципом так званої “горизонтальної субсидіарності” [33], тобто законодавчо закріпити обов'язок суб'єктів публічного сектору сприяти різноманітним формам взаємодії з приватним сектором з метою досягнення найвищих соціально-економічних результатів та встановлення найбільш економічно вигідної ціни публічних послуг (зокрема в житло-комунальній сфері). Подібні положення прописані також у Федеральному законі про стратегічний інфраструктурний фонд Канади [34] від 27 березня 2003 р. (основний нормативно-правовий акт, який регулює відносини

ППП на федеральному рівні), а саме: стратегічний інфраструктурний фонд у разі необхідності сприяє встановленню партнерських відносин між державними і приватними організаціями;

10) щодо форми розподілу ризиків між публічним та приватним партнерами, що має стати ключовою ознакою проекту ППП (ця тема потребує окремого, більш детального дослідження). Зокрема, проекти ППП, які не підпадають під дві особливі ознаки проекту ППП в Канаді, а саме: надання виключно публічних послуг і винятково в публічній (державній) інфраструктурі, а також визначення механізму розподілу ризиків між партнерами ППП, формально не є проектами ППП, і, відповідно, не можуть заручитися підтримкою Канадської ради з державно-приватного партнерства, яка є одним із ключових органів у цій сфері. При цьому Рада визначає ППП як “спільне підприємство, що реалізовується державним і приватним секторами, побудоване на досвіді кожного з партнерів і найкраще відповідає чітко визначеній суспільній потребі за допомогою відповідного розподілу ресурсів, ризиків і вигоди” [35];

11) щодо моделей управління проектами ППП, до яких (з урахуванням зарубіжного досвіду) [36; 37, с. 15; 38] слід віднести:

– “Проектування – будівництво”, коли приватний партнер здійснює проектування і будівництво об’єктів інфраструктури, керуючись вимогами, заданими державою, часто за фіксованою ціною, так що всі ризики перевитрати коштів несе приватний сектор. При цьому з огляду особливості такого типу угод їх не завжди відносять до різновидів державно-приватних партнерств;

– “Тільки фінансування”, коли приватна організація, часто компанія за фінансовими операціями фінансує проект безпосередньо або використовуючи різні механізми у вигляді довгострокової оренди або позик;

– “Контракти на експлуатацію і технічне обслуговування”, в рамках яких приватний оператор управляє належними державі активами протягом певного терміну, при цьому право власності на них залишається в державній організації;

– “Будівництво – фінансування”, в рамках яких приватний сектор здійснює будівництво і компенсує капітальні витрати виключно на період будівництва;

– “Проектування – будівництво – фінансування – обслуговування”, в рамках яких приватний партнер проектує, будує і фінансує об’єкт, а також здійснює повне обслуговування об’єкта або надає послуги з його утримання та ремонту відповідно до довгострокової угоди;

– “Проектування – будівництво – фінансування – обслуговування – експлуатація”, в рамках яких приватний партнер проектує, здійснює будівництво і фінансування об’єкта, його повне або часткове обслуговування, а також експлуатацію відповідно до довгострокової угоди. Такий тип державно-приватного партнерства в основному використовується при будівництві мостів, доріг, лікарень, шкіл, систем водопостачання та центрів відпочинку і дозвілля;

– “Будівництво – володіння – експлуатація”, коли приватний сектор фінансує, здійснює будівництво, а також володіє об’єктом і правом на його експлуатацію на необмежений термін. Обмеження з боку державного сектора вказуються в угоді;

12) щодо концесійних угод, у рамках яких приватний сектор є концесіонером і забезпечує інвестування в об’єкт та його експлуатацію протягом певного періоду часу, після закінчення якого право власності повертається державному сектору.

Перспективи подальших досліджень. На сьогодні ППП у сферах створення та експлуатації інфраструктурних мереж і наданні сервісно-інфраструктурних та інших публічних послуг швидко розвивається і викликає все більший інтерес у світі. Проте відсутність ґрунтового наукового дослідження особливостей реалізації конкретного проекту ППП суттєво сповільнює вказаний розвиток.

Таким чином, дослідження питань, висвітлених у статті, дає підстави стверджувати про актуальність та практичну необхідність написання наукових робіт з тематики ППП.

Список використаних джерел

1. Коллаборация или сотрудничество [Электронный ресурс]. – Режим доступа: <https://ru.wikipedia.org/wiki/%D0%9A%D0%BE%D0%BB%D0%BB%D0%B0%D0%B1%D0%BE%D1%80%D0%B0%D1%86%D0%B8%D1%8F>.

2. Конституція України від 28 черв. 1996 р. № 254к/96-вр [Електронний ресурс] // Відом. Верхов. Ради України. – 1996. – № 30. – Ст. 141. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/254>.

3. Про державно-приватне партнерство [Електронний ресурс] : Закон України від 01 лип. 2010 р. // Відом. Верхов. Ради України. – 2010. – № 40. – Ст. 524. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/2404-17>.

4. Про публічні закупівлі [Електронний ресурс] : Закон України від 25 груд. 2015 р. № 922-VIII // Відом. Верхов. Ради України. – 2016. – № 9. – Ст. 89. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/922-19>.

5. Erlach P. Public Private Partnerships in Austria (Approaches on PPP in City and Regional Logistics in Austria) [Електронний ресурс] / P. Erlach. – 15.11.2002. – 12 р. – Режим доступу: http://www.bestufs.net/download/Workshops/BESTUFS_I/Malaga_Sep02/BESTUFS_Malaga_Sep02_Dorner_Econsult_2.pdf.

6. McQuaid R. W. Public Private Partnership in the European Union: Experiences in the UK, Germany and Austria / R. W. McQuaid, W. Scherrer // *Uprava*. – 2008. – L. VI. – № 2. – P. 7–34.

7. Elsner B. Austria / B. Elsner // *PPP in Europe*. – London : CMS Legal Services EEIG, 2010. – P. 5–8.

8. Performance of PPPs and Traditional Procurement in Australia // *Infrastructure Partnerships Australia*. – Sydney : [s. n.], 2007. – 52 p.

9. Tasker S.-J. Public-private partnerships here to stay but reforms needed [Електронний ресурс] / S.-J. Tasker // *The Australian*. – 29.01.2011. – Режим доступу: <http://www.theaustralian.com.au/business/public-private-partnerships-here-to-stay-but-reforms-needed/story-e6frg8zx-1225996409122>.

10. English L. M. Public Private Partnerships in Australia: an overview of their nature, purpose, incidence and oversight / L. M. English // *UNSW Law Journal*. – 2006. – Vol. 29 (3). – P. 250–262.

11. Public Private Partnerships in Australia and Japan. Facilitating Private Sector Participation / Japan External Trade Organization (JETRO); Asia and Oceania Division, Overseas Research Department. – Tokyo : [s. n.], 2010. – 27 p.

12. Nyfte van B. *Partenariat Public-Privé: Aperçu général en Droit belge* / V. van Nyfte [Государственно-частное партнерство: общий обзор бельгийского права]. – Bruxelles : [s. n.], 2003. – 18 p.

13. Garsse van S. *De concessie in het raam van de publiek-private samenwerking* / S. van Garsse. – Bruges : Die Keure, 2007.

14. Сазонов В. Е. *Государственно-частное партнерство: гражданско-правовые, административно-правовые и финансово-правовые аспекты* / В. Е. Сазонов ; кафедра администрат. и финанс. права Рос. ун-та дружбы народов ; предисл. д-ра юрид. наук, проф. А. Б. Зеленцова. – М. : [б. и.], 2012. – 560 с.

15. Gillet E. *Belgium* [Бельгия] / E. Gillet // *PPP in Europe*. – London : CMS Legal Services EEIG, 2010. – 154 p.

16. Decreto № 967/2005 de 16.08.2005 “Regimen nacional de asociacion publico-privada” [Электронный ресурс] // *Boletín Oficial*. – 17.08.2005. – № 30718. – P. 3. – Режим доступа: <http://www.infoleg.gov.ar/infolegInternet/anexos/105000-109999/108806/norma.htm>; <http://docs.argentina.justia.com/federales/decretos/decreto-n-967-2005-aug-17-2005.pdf>.

17. Cossio E. R. Y. *Public-private partnership in Argentina* / E. R. Y. Cossio, E. R. Y. Videla // *Partenariats public-privé: Rapports du XVIIIe congrès de l’académie internationale de Droit comparé* / Sous la direction de François Lichère. – Bruxelles : Bruylant; Groupe De Boeck s.a., 2011. – XV. – 532 p.

18. *Ley de asociaciones público privadas* [Электронный ресурс] // *Diario Oficial de la Federación*. – 16 de enero de 2012. – Режим доступа: <http://www.diputados.gob.mx/LeyesBiblio/pdf/LAPP.pdf>.

19. *Ley del Estado de Nayarit de asociaciones publico privadas del Estado de Nayarit (Estados Unidos Mexicanos) de 20 de noviembre de 2006* [Электронный ресурс] // *Periódico Oficial del Estado de Nayarit*. – 29 de noviembre de 2006. – Режим доступа: http://www.congreso-nayarit.gob.mx/Portals/1/Archivos/compilacion/leyes/Asociaciones_Publico_Privadas_del_Estado_de_Nayarit_%28Ley_de_%29.pdf.

20. *Ley de Proyectos de Asociaciones Público-Privadas para el Estado de Baja California de 15 de octubre de 2009* [Электронный ресурс] // *Periódico Oficial*. – 30 de octubre de 2009. – № 48. Tomo

CXVI, Sección II. – Режим доступу: <http://www.piappem.org/file.php?id=105>.

21. Вінник О. М. Корпоративні і партнерські відносини: проблеми правового регулювання : монографія / О. М. Вінник. – Київ : [б. в.], 2010. – 166 с.

22. Положення про Міністерство економічного розвитку і торгівлі України [Електронний ресурс] : затверджене Постановою Кабінету Міністрів України від 20 серп. 2014 р. № 459. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/459-2014-%D0%BF>.

23. Про концесії [Електронний ресурс] : Закон України від 16 лип. 1999 р. № 997-VIV // Відом. Верхов. Ради України. – 1999. – № 41. – Ст. 372. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/997-14/page>.

24. Про угоди про розподіл продукції [Електронний ресурс] : Закон України від 14 верес. 1999 р. № 1039-VIV // Відом. Верхов. Ради України. – 1999. – № 44. – Ст. 391. – Режим доступу: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/ru/1039-14>.

25. Про оренду державного та комунального майна [Електронний ресурс] : Закон України від 10 квіт. 1992 р. № 2269-XII // Відом. Верхов. Ради України. – 1992. – № 30. – Ст. 416. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/2269-12>.

26. Ferrari G. F. Public-Private Partnerships in Italy / G. F. Ferrari // Partenariats public-privé: Rapports du XVIIIe congrès de l'académie internationale de Droit comparé / Sous la direction de François Lichère. – Bruxelles : Bruylant; Groupe De Boeck s.a., 2011. – XV; 532 p.

27. Про публічно-приватне партнерство [Електронний ресурс] : Закон Республіки Словенія від 23 листоп. 2006 р. (Public-private partnership act (ZJZP)). – Режим доступу: www.mf.gov.si/slov/javnar/53646-ZJZP_EN.pdf.

28. Guidelines on PPP setting up and management [Електронний ресурс] / ZEROCO2. Zero Emission Communities. – б. м., 2012. – 53 p. – Режим доступу: <http://www.medzeroco2.eu/sites/default/files/PPP%20guidelines.pdf>.

29. Infrastructure Ontario [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.infrastructureontario.ca>.

30. Farrugia C. Public-Private Partnership Agencies: A Global Perspective / Collaboratory for Research on Global Projects / C. Farrugia, T. Reynolds, R. J. Orr // Working Paper № 39. – Stanford (CA, USA), 2008. – 43 p.

31. Iossa E. Potenzialità e criticità del Partenariato. Pubblico Privato in Italia / E. Iossa, Russo F. Antellini // Rivista di politica economica. – 2008, maggio-giugno. – P. 125–158.

32. O. Simson. Legal and institutional aspects of promoting Public-Private Partnership (PPP) in infrastructure and innovation within triple helix cooperation model // British Journal of Science, Education and Culture. – 2014. – № 1 (5), January-June. – P. 310–319.

33. Costituzione Italiana [Электронный ресурс]. – Режим доступа: <http://costituzionerepubblicaitaliana.jimdo.com/parte-seconda-titolo-v/>; <http://www.senato.it/istituzione/29375/131336/131407/131412/articolo.htm>; http://www.senato.it/documenti/repository/istituzione/costituzione_francese.pdf.

34. Canada Strategic Infrastructure Fund Act [Электронный ресурс] // Statutes of Canada. – 27.03.2002. – Режим доступа: <http://lois-laws.justice.gc.ca/eng/acts/C-10.3/page-1.html#docCont>.

35. Definitions [Электронный ресурс]. – Режим доступа: <http://www.pppcouncil.ca/resources/about-ppp/definitions.html>.

36. What is a P3? [Электронный ресурс]. – Режим доступа: <http://www.p3canada.ca/what-is-a-p3.php>.

37. Fussell H. Public-Private Partnerships: Understanding the Challenge / H. Fussell, Ch. Beresford. – Second Edition. – Vancouver : Centre for Civic Governance of the Columbia Institute, 2009. – 119 p.

38. Models of Public-Private Partnerships [Электронный ресурс]. – Режим доступа: <http://www.pppcouncil.ca/resources/about-ppp/models.html>.

References

1. Kollaboratsia ili sotrudnichestvo. [Elektronny'j resurs] – Rezhy'm dostupu: <https://ru.wikipedia.org/wiki/%D0%9A%D0%BE%D0%BB%D0%BB%D0%B0%D0%B1%D0%BE%D1%80%D0%B0%D1%86%D0%B8%D1%8F> [Definition of collaboration in electronic vocabulary].

2. Konstitutsyia Ukrainy vid 28 chervnya 1996 p. № 254k/96-vr. – Vidomosti Verhovnoyi Rady Ukrainy. – 1996. – № 30. – st. 141 // [Elektronny’j resurs] – Rezhym dostupu: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/254>. [Constitution of Ukraine].

3. Pro derzhavno-pryvatne partnerstvo: Zakon Ukrainy vid 01 lypnya 2010 p. // Vidomosti Verhovnoyi Rady Ukrainy. – 2010. – № 40. – st. 524 // [Elektronny’j resurs] – Rezhym dostupu: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/2404-17>. [Law of Ukraine on PPP].

4. Pro publichni zakupivli: Zakon Ukrainy vid 25 grudnya 2015 p. № 922-VIII // Vidomosti Verhovnoyi Rady Ukrainy. – 2016. – № 9. – st. 89 // [Elektronny’j resurs] – Rezhym dostupu: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/922-19>. [Law of Ukraine on Public procurement System].

5. *Erlach P.* Public Private Partnerships in Austria (Approaches on PPP in City and Regional Logistics in Austria). – 15.11.2002. – 12 p. – [Elektronny’j resurs] – Rezhym dostupu: http://www.bestufs.net/download/Workshops/BESTUFS_I/Malaga_Sep02/BESTUFS_Malaga_Sep02_Dorner_Econsult_2.pdf.

6. *McQuaid R.W., Scherrer W.* Public Private Partnership in the European Union: Experiences in the UK, Germany and Austria // *Uprava*. – 2008. – L. VI. – № 2. – P. 7–34.

7. *Elsner B.* Austria // PPP in Europe. – London: CMS Legal Services EEIG, 2010. – 154 p. – P. 5–8.

8. Performance of PPPs and Traditional Procurement in Australia // *Infrastructure Partnerships Australia*. – Sydney, 2007. – 52 p.

9. *Tasker S.-J.* Public-private partnerships here to stay but reforms needed // *The Australian*. – 29.01.2011. // [Elektronny’j resurs] – Rezhym dostupu: <http://www.theaustralian.com.au/business/public-private-partnerships-here-to-stay-but-reforms-needed/story-e6frg8zx-1225996409122>.

10. *English L.M.* Public Private Partnerships in Australia: an overview of their nature, purpose, incidence and oversight // *UNSW Law Journal*. – 2006. – Vol. 29 (3). – P. 250–262.

11. *Public Private Partnerships in Australia and Japan. Facilitating Private Sector Participation / Japan External Trade Organization (JETRO); Asia and Oceania Division, Overseas Research Department.* – Tokyo, 2010. – 27 p.

12. *Hyfte, van B.* Partenariat Public-Privé: Aperçu général en Droit belge [Gosudarstvenno-chastnoe partnerstvo: obschij obzor bel'giyskogo prava]. – Bruxelles, 2003. – 18 p.

13. *Garsse, van S.* De concessie in het raam van de publiek-private samenwerking. – Bruges: Die Keure, 2007.

14. Sazonov V. E. Gosudarstvenno-chastnoe partnerstvo: grazhdansko-pravovye, administrativno-pravovye i finansovo-pravovye aspekty / Kafedra administrativnogo i finansovogo prava Rossiyskogo universyteta druzhby narodov / Predisl. d.u.n., prof. A.B.Zelentsova. – M, 2012. – 560 s. [PPP: civil, administrative and financial aspects].

15. *Gillet E.* Belgium // PPP in Europe. – London: CMS Legal Services EEIG, 2010. – 154 p.

16. Decreto № 967/2005 de 16.08.2005 “Regimen nacional de asociacion publico-privada” // Boletín Oficial. – 17.08.2005. – № 30718. – P. 3. – [Elektronny'j resurs] – Rezhy'm dostupu: <http://www.infoleg.gov.ar/infolegInternet/anexos/105000-109999/108806/norma.htm>; <http://docs.argentina.justia.com/federales/decretos/decreto-n-967-2005-aug-17-2005.pdf>.

17. *Cossio E.R.Y., Videla E.R.Y.* Public-private partnership in Argentina // Partenariats public-privé: Rapports du XVIIIe congrès de l'académie internationale de Droit comparé / Sous la direction de François Lichère. – Bruxelles: Bruylant; Groupe De Boeck s.a., 2011. – XV; 532 p.

18. Ley de asociaciones público privadas // Diario Oficial de la Federación. – 16 de enero de 2012. – [Elektronny'j resurs] – Rezhy'm dostupu: <http://www.diputados.gob.mx/LeyesBiblio/pdf/LAPP.pdf>.

19. Ley del Estado de Nayarit de asociaciones publico privadas del Estado de Nayarit (Estados Unidos Mexicanos) de 20 de noviembre de 2006 // Periódico Oficial del Estado de Nayarit. – 29 de noviembre de 2006. – [Elektronny'j resurs] – Rezhy'm dostupu: http://www.congreso-nayarit.gob.mx/Portals/1/Archivos/compilacion/leyes/Asociaciones_Publico_Privadas_del_Estado_de_Nayarit_%28Ley_de%29.pdf.

20. Ley de Proyectos de Asociaciones Público-Privadas para el Estado de Baja California de 15 de octubre de 2009 // Periódico Oficial. – 30 de octubre de 2009. – № 48. Tomo CXVI, Sección II. –

[Elektronny'j resurs] – Rezhy'm dostupu: <http://www.piappem.org/file.php?id=105>.

21. Vinnyk O. M. Korporatyvni ta partnerski vidnosyny: problemy pravovogo reguluvannya: monografiia. – K., 2010. – 166 s. [Corporation and Partnerships: problems of law regulation].

22. Polozhennya pro Ministerstvo ekonomichnogo rozvytku i torgivli Ukrainy, zatverdzhene postanovoyu Kabminu vid 20 serpnya 2014 № 459 // [Elektronny'j resurs] – Rezhy'm dostupu: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/459-2014-%D0%BF> [Act of the Ministry of economic development and trade of Ukraine].

23. Pro contsessiyi: Zakon Ukrainy vid 16 lystopada 1999 p. № 997-VIV // Vidomosti Verhovnoyi Rady Ukrainy. – 1999. – № 41. – st. 372 // [Elektronny'j resurs] – Rezhy'm dostupu: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/997-14/page> [Law of Ukraine on concessions].

24. Pro ugody pro rozpodil produktsiyi: Zakon Ukrainy vid 14 veresnya 1999 p. № 1039-VIV // Vidomosti Verhovnoyi Rady Ukrainy. – 1999. – № 44. – st. 391 // [Elektronny'j resurs] – Rezhy'm dostupu: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/ru/1039-14> [Law of Ukraine on agreements of production's allocation].

25. Pro orendu derzhavnogo ta komunal'nogo mayna: Zakon Ukrainy vid 10 kvitnya 1992 p. № 2269-XII // Vidomosti Verhovnoyi Rady Ukrainy. – 1992. – № 30. – st. 416 // [Elektronny'j resurs] – Rezhy'm dostupu: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/2269-12> [Law of Ukraine on leasing of the state and municipal property].

26. *Ferrari G.F.* Public-Private Partnerships in Italy // *Partenariats public-privé: Rapports du XVIIIe congrès de l'académie internationale de Droit comparé / Sous la direction de François Lichère.* – Bruxelles: Bruylant; Groupe De Boeck s.a., 2011. – XV; 532 p.

27. Pro publicjno-pryvatne partnerstvo vid 23 lystopada 2006 p. (Public-private partnership act (ZJZP): Act (Law) of Republic Slovenia // [Elektronny'j resurs] – Rezhy'm dostupu: www.mf.gov.si/slov/javnar/53646-ZJZP_EN.pdf [Law of Slovenia on PPP].

28. Guidelines on PPP setting up and management / ZEROCO2. Zero Emission Communities. – Б.м., 2012. – 53 p. – [Elektronny'j resurs] – Rezhy'm dostupu: <http://www.medzeroco2.eu/sites/default/files/PPP%20guidelines.pdf>.

29. Infrastructure Ontario // [Elektronny'j resurs] – Rezhy'm dostupu: <http://www.infrastructureontario.ca>.

30. *Farrugia C., Reynolds T., Orr R.J.* Public-Private Partnership Agencies: A Global Perspective / Collaboratory for Research on Global Projects / Working Paper № 39. – Stanford (CA, USA), 2008. – 43 p.

31. *Iossa E., Antellini Russo F.* Potenzialità e criticità del Partenariato. Pubblico Privato in Italia // Rivista di politica economica. – 2008, maggio-giugno. – P. 125–158.

32. O. Simson. Legal and institutional aspects of promoting Public-Private Partnership (PPP) in infrastructure and innovation within triple helix cooperation model. // British Journal of Science, Education and Culture. - № 1 (5), January-June, 2014 – p. 310-319.

33. Costituzione Italiana // [Elektronny'j resurs] – Rezhy'm dostupu: <http://costituzionerepubblicaitaliana.jimdo.com/parte-seconda-titolo-v/>; <http://www.senato.it/istituzione/29375/131336/131407/131412/articolo.htm>; http://www.senato.it/documenti/repository/istituzione/costituzione_francese.pdf.

34. Canada Strategic Infrastructure Fund Act // Statutes of Canada. – 27.03.2002. [Elektronny'j resurs] – Rezhy'm dostupu: <http://lois-laws.justice.gc.ca/eng/acts/C-10.3/page-1.html#docCont>.

35. Definitions // [Elektronny'j resurs] – Rezhy'm dostupu: <http://www.pppcouncil.ca/resources/about-ppp/definitions.html>.

36. What is a P3? [Elektronny'j resurs] – Rezhy'm dostupu: <http://www.p3canada.ca/what-is-a-p3.php>.

37. *Fussell H., Beresford Ch.* Public-Private Partnerships: Understanding the Challenge. Second Edition. – Vancouver: Centre for Civic Governance of the Columbia Institute, 2009. – 119 p.

38. Models of Public-Private Partnerships // [Elektronny'j resurs] – Rezhy'm dostupu: <http://www.pppcouncil.ca/resources/about-ppp/models.html>.

Summary

Background. This article is devoted to the researching of PPP's projects management models (world experience) and development of ways concerning settlement of management's legislative problems.

Methods. Methodological basis of the research is a set of theoretical and methodological means of comprehension of social

phenomena and processes, which is predetermined by the purpose and peculiarities of the problem under study, as well as the general principles of scientific knowledge, approaches and methods traditionally related to the methodological apparatus of the humanities. As a result, the methodological basis of the study included methods as follows: dialectical, formal-logical methods, the method of legal comparison, the method of system analysis, the method of legal modeling, the interdisciplinary method of legal research and some others.

With the help of the dialectical method, the peculiarities of the PPP projects legal nature were researched. The formal-logical method facilitated in studying of legal regulation of PPP models, the justification of the directions and prospects for their further settlement. The method of legal comparison was used for the comparative characteristic of the PPP projects implementation in Ukraine and in foreign countries such as Canada, Austria, Belgium, Argentina, Mexico and others. Application of the method of system analysis allowed to consider specific elements of PPP legal relations comprehensively and objectively, to distinguish the problems of legal regulation and to develop ways of their solution. The methods of legal modeling and the interdisciplinary method of legal research were used to develop draft of relevant legal acts, definition of PPP project etc.

Results. The necessity of the development and adoption of the special codified Law – the Code of PPP relations is substantiated, also the Typical structure of this Code is proposed. An international practice of PPP projects realization is analyzed and the necessity of the advanced world experience’s implementation in the field of PPP is proved.

Besides the Code should contain legal provisions concerning the most prevalent models of PPP as follows: BOT (Build – Operate–Transfer), DBFO (Design – Build – Finance – Operate), Concessions of different types (including commercial concessions), public procurements and so on.

It is substantiated that the sponsors or creditors are mandatory participants of PPP projects in most cases. So it must be implemented so-called “the right to intervene” into PPP project for such members. Also the author describes peculiarities of this right’s implementation.

Financial balance of PPP project should be the basic element of PPP agreement in any case. With that when choosing the type of PPP

project's financing (carried out by the public sector or private), the key role is played by the fact in which case the "value for money" ratio will be optimal.

The procedure of private partner's choosing must be unified independently of PPP direction (concessions, public procurements etc.).

Also it is proved that under the PPP projects (corporate form) realization there is strong need to use special economically-operative technologies, for instance, public buyout of shares by a public partner of a company established by private individuals, that is, the organization of a "special purpose" company. In particular, after winning a concession (obtaining a concession), the concessionaire will have the right to establish the appropriate company with the status of a legal entity that will act with the same functions and the purpose of which will be to achieve the same results. In this case, the mode of obtaining international grants or payments by such a company, the rules of liability of shareholder partners and investor shareholders, the relationship of the company with credit institutions (in particular, banks) should be fixed.

Also the author proposes the definition of PPP project, highlights international experience in commercial/innovative PPP projects realization, particularities of PPP agreement and so on.

Conclusions. Currently, the PPP in the areas of infrastructure networks' construction and operation, also in areas of public services is developing rapidly and is of increasing interest in the world. However, the absence of a sufficient scientific study of a specific PPP project's implementation significantly slows down this development.

Taking into account the foregoing, the conducted scientific study of the issues covered in this paper allows us to assert the relevance and practical necessity of making scientific articles on the topic of PPP.